

KAPITEL 14

Tillståndet för utbildningar i entreprenörskap vid Sveriges lärosäten

En lägesrapport

Olof Zaring, Ethan Gifford och Maureen McKelvey

Entreprenörskapsutbildningar vid universitet och högskolor är ett snabbt växande område (Tillväxtverket 2013, Katz 2003). Förekomsten av utbildningar i entreprenörskap, som tar sin utgångspunkt i innovationer, är i samklang med antaganden om att entreprenörskap är en viktig drivkraft för ekonomisk tillväxt och ökad sysselsättning (Schumpeter 1934). Det finns även ett visst stöd för att anta att entreprenörskapsutbildningar kan öka antalet framgångsrika entreprenörer. Men det finns också en annan bild, som visar att vissa typer av entreprenörskapsutbildningar till och med skulle kunna motverka ett framgångsrikt entreprenörskap (Peterman och Kennedy 2003). De flesta svenska universitet och högskolor erbjuder i dag utbildning inom entreprenörskap i form av kurser, program eller så kallade strimmor¹ (Högskoleverket 2009, Tillväxtverket 2013). Utbildningarna bygger på olika principer: Vissa erbjuder studenterna olika former av praktiktillfällen medan andra i huvudsak lär ut ett akademiskt, intellektuellt förhållningssätt till entreprenörskap. I det förra fallet krävs att lärosäten stödjer studenterna med speciellt uppbyggda resurser för att möjliggöra praktik i entreprenörskap. I det senare fallet kan paralleller dras till hur utbildningar i exempelvis företagsekonomi ofta genomförs. Universitet och högskolor tillhandahåller därutöver andra stöd för att stimulera studenter och anställda att starta egna företag, bland annat via innovationskontor och inkubatorer. Vid en läsning av Högskoleverkets (2009) och Tillväxtverkets (2013) rapporter får man intrycket att entreprenörskapsutbildningar i Sverige varierar betydligt till sin karaktär. I detta kapitel utforskar vi hur olika uppfattningar om hur man utbildar i entreprenörskap och innovation påverkar utbildningarnas uppbyggnad.

Vår utgångspunkt är att i den svenska universitetsvärlden är innovation och entreprenörskap både forskningsfält, med väl definierade begrepp, och

Utdrag ur boken »Sveriges entreprenöriella ekosystem – Företag, akademi, politik«
Boken gavs ut av Esbri 2016, redaktörer är Maureen McKelvey och Olof Zaring
För mer info: www.esbri.se/ekosystemet

¹ Sammankopplade kursmoment som ges i flera på varandra följande kurser.

tillämpningsområden. Med innovation avses inom forskningsfältet skapandet av en ny produkt eller process som kan kommersialiseras, eller åtminstone har ett tydligt ekonomiskt värde. Entreprenörskap fokuserar på etablering och utveckling av nya företag och organisationer. Forskning om entreprenörskap handlar om hur individer eller nystartade företag och organisationer exploaterar någon form av teknisk eller affärsmässig nyhet. Den framväxande empiriska forskningen om utbildning i entreprenörskap och dess effekter betonar att en mer utbildad arbetskraft i regel kan förväntas vara mer produktiv eftersom ett mer utvecklat humankapital, generellt sett, bör ha en högre produktivitet (Becker 1964). Vi beskriver det aktuella läget för entreprenörskapsutbildningar i Sverige ur ett forskningsinspirerat perspektiv, med utgångspunkt i en kartläggning för år 2013. För att finna mönster i lärosätenas tillämpningar beskrivs utbildningarna i flera avseenden. Till grund för kartläggningen ligger tre frågeställningar:

1. Vilken spridning har utbildning inom entreprenörskap och innovation vid svenska universitet och högskolor? Här ger vi en helhetsbild av förekomsten inom den svenska universitets- och högskolesektorn.
2. Vilken inriktning har utbildning inom entreprenörskap vid svenska universitet och högskolor? Här förväntar vi oss att finna skillnader mellan olika universitet och högskolor, främst när det gäller utbildningsnivå och utbildningsform.
3. Går det att urskilja några praktiska eller principiella konsekvenser av skillnaderna i inriktning hos entreprenörskapsutbildningar vid svenska universitet och högskolor?

Förekomst och utformning av entreprenörskapsutbildningar i Sverige

I detta avsnitt börjar vi med att ge en översikt av förekomsten av entreprenörskapsutbildning inom den svenska universitets- och högskolesektorn. Utgångspunkt har tagits i de svenska lärosäten som själva angav att de bedrev utbildning inom entreprenörskap 2013. Därefter har vi samlat kompletterande information från varje lärosätes webbplats för att kunna fastställa omfattningen av deras utbildningsinsatser. Den kompletterande informationen består främst av kurs- samt utbildningsplaner. Populationsramen utgörs av alla svenska universitet och högskolor med tillstånd att utfärda svenska examina, enligt Universitetskanslersämbetet (2013). Totalt ingår 51 lärosäten i vår undersökning.

Tabell 14.1 Spridningen av entreprenörutbildning i Sverige 2013

Ger utbildning i entreprenörskap (grupp 1)		Ingen utbildning (grupp 2)
Beckmans designhögskola	Kungliga konsthögskolan	Ericastiftelsen
Blekinge tekniska högskola	Kungliga musikhögskolan i Stockholm	Ersta Sköndal högskola
Chalmers tekniska högskola	Kungliga tekniska högskolan	Högskolan Evidens
Dans- och cirkushögskolan	Linköpings universitet	Försvarshögskolan
Gammelkroppa skogsskola	Linnéuniversitetet	Gymnastik- och idrottshögskolan
Göteborgs universitet	Luleå tekniska universitet	Johannelunds teologiska högskola
Handelshögskolan i Stockholm	Lunds universitet	Newmaninstitutet
Högskolan Dalarna	Malmö högskola	Röda korsets högskola
Högskolan i Borås	Mittuniversitetet	Sophiahemmet högskola
Högskolan i Gävle	Mälardalens högskola	Stockholms akademi för psykoterapiutbildning
Högskolan i Halmstad	Operahögskolan i Stockholm	Stockholms musikpedagogiska institut
Högskolan i Jönköping	Stockholms dramatiska högskola	Svenska institutet för kognitiv psykoterapi
Högskolan i Skövde	Stockholms universitet	Teologiska högskolan Stockholm
Högskolan Kristianstad	Sveriges lantbruksuniversitet	Örebro teologiska högskola
Högskolan på Gotland ²	Södertörns högskola	
Högskolan Väst	Umeå universitet	
Karlstads universitet	Uppsala universitet	
Karolinska institutet	Örebro universitet	
Konstfack		

Vi kan se att 37 av 51 universitet och högskolor erbjuder någon form av utbildning inom innovation och entreprenörskap (grupp 1 i Tabell 14.1). I grupp 1 återfinns samtliga universitet och de flesta högskolor: 73 procent av Sveriges lärosäten anger på sina webbplatser att de ger utbildning i entreprenörskap. Till grupp 2 i Tabell 14.1 hör ett antal mindre, företrädesvis specialinriktade, högskolor som inte anger att de ger någon utbildning inom innovation och entreprenörskap.

I Tabell 14.2 undersöker vi skillnader i inriktning bland utbildningarna. Vi delar därför in grupp 1 från Tabell 14.1 i de två undertyperna A och B (Cumming och Fischer 2010). Typ A avser utbildning inriktad mot att ge vetenskap-

² I dag (2015) en del av Uppsala universitet.

ligt säkerställd kunskap *om* entreprenörskap med hjälp av teorier, modeller och fakta. Typ B avser utbildning inriktad mot att i varierande grad dessutom förmedla uttaland, mer praktisk kunskap *i* entreprenörskap, ofta baserad på praktik med expertstöd. Typ B med praktisk betoning är den betydligt vanligare undertypen bland de undersökta lärosätena. Typ A med teoretisk tyngdpunkt är vanlig bland de mindre, specialinriktade högskolorna.

Tabell 14.2 Allmän klassificering³

Typ A: teori betonas	Typ B: praktik och teori kombineras
Beckmans designhögskola	Blekinge tekniska högskola
Dans-och cirkushögskolan	Chalmers tekniska högskola
Gammelkroppa skogsskola	Göteborgs universitet
Högskolan i Gävle	Handelshögskolan i Stockholm
Högskolan i Skövde	Högskolan Dalarna
Högskolan Väst	Högskolan i Borås
Karlstads universitet	Högskolan i Halmstad
Konstfack	Högskolan i Jönköping
Kungliga konsthögskolan	Högskolan Kristianstad
Kungliga musikhögskolan i Stockholm	Högskolan på Gotland
Linnéuniversitetet	Karolinska institutet
Operahögskolan i Stockholm	Kungliga tekniska högskolan
Stockholms dramatiska högskola	Linköpings universitet
Örebro universitet	Luleå tekniska universitet
	Lunds universitet
	Malmö högskola
	Mittuniversitetet
	Mälardalens högskola
	Stockholms universitet
	Sveriges lantbruksuniversitet
	Södertörns högskola
	Umeå universitet
	Uppsala universitet

³ Klassificering av utbildningar i entreprenörskap vid svenska lärosäten baserat på uppgifter från skolornas egna webbplatser.

Tabell 14.3 Utbildningsformat för utbildningar i entreprenörskap⁴

Lärosäte	Program	Kurser	Endast strimmor
Beckmans designhögskola		x	
Blekinge tekniska högskola	x	x	
Chalmers tekniska högskola	x	x	
Dans- och cirkushögskolan		x	
Gammelkroppa skogsskola			x
Göteborgs universitet	x	x	
Handelshögskolan i Stockholm		x	
Högskolan Dalarna		x	
Högskolan i Borås	x	x	
Högskolan i Gävle		x	
Högskolan i Halmstad	x	x	
Högskolan i Jönköping	x	x	
Högskolan Kristianstad		x	
Högskolan i Skövde		x	
Högskolan på Gotland		x	
Högskolan Väst		x	
Karlstads universitet		x	
Karolinska institutet	x	x	
Konstfack	x	x	
Kungliga konsthögskolan			x
Kungliga musikhögskolan i Stockholm		x	
Kungliga tekniska högskolan	x	x	
Linköpings universitet		x	
Linnéuniversitetet		x	
Luleå tekniska universitet		x	
Lunds universitet	x	x	
Malmö högskola	x	x	
Mittuniversitetet	x	x	
Mälardalens högskola		x	
Operahögskolan i Stockholm			x
Stockholms dramatiska högskola		x	
Stockholms universitet		x	
Sveriges lantbruksuniversitet		x	
Södertörns högskola	x	x	
Umeå universitet	x	x	
Uppsala universitet	x	x	
Örebro universitet		x	

⁴ Program, kurser eller strimmor med ordet "entreprenörskap" i titeln.

I Tabell 14.3 undersöker vi vilka ytterligare skillnader som finns mellan de 37 universitet och högskolor som erbjuder entreprenörskapsutbildning (grupp 1, Tabell 14.1). Vi inriktar oss framförallt på utbildningsnivå, utbildningsform och innehåll. I Tabell 14.3 beskriver vi vilka utbildningsformer som återfinns vid varje lärosäte. Vår klassificering i program (grundnivå eller avancerad nivå), kurser och strimmor är i enlighet med den definition som används av Höskoleverket⁵ (2009).

15 lärosäten ger både program och kurser. 19 lärosäten ger enbart kurser i entreprenörskap. Av Tabell 14.3 framgår vidare att tre lärosäten i grupp 1 från Tabell 14.1 enbart ger strimmor i entreprenörskap. Vidare ser vi, vid en jämförelse mellan Tabellerna 14.2 och 14.3, att de lärosäten som ger programutbildningar (Konstfack undantaget) lägger upp utbildningarna så att de baseras på praktiska inslag i kombination med inslag av vetenskapligt säkerställda teorier, modeller och fakta (jämför typ B i Tabell 14.2).

Vi kan konstatera att en inte obetydlig andel av lärosätena i vår undersökning erbjuder entreprenörskapsutbildning i form av program, på grundnivå eller avancerad nivå, med någon form av praktiska inslag. Program på såväl grundläggande som avancerad nivå avslutas med ett examensarbete i form av en längre uppsats vars innehåll ska avspegla hela programmets innehåll.

Vi går vidare och fokuserar på slutprodukten, det vill säga de examensarbeten som produceras vid svenska entreprenörskapsprogram. Är programmen teori- eller praktikbaserade? Finns andra särskiljande kännetecken? I Tabell 14.4 används vår klassificering från Tabell 14.2, men nu tillämpad på examensarbeten. Vi lägger även till ytterligare en kolumn för att ange vid vilka program ett företag etableras som en del av studenternas examensarbeten. Vi anger därutöver om programmet är på grundläggande (kandidat) eller avancerad (magister/master) utbildningsnivå.

15 av de lärosäten som ingår i vår undersökning ger examina på programnivå. De flesta ges på avancerad nivå och en mindre del (4 stycken) på grundläggande nivå. Ungefär hälften av lärosätena har praktikinslag i examensarbetet (jämför typ B i Tabell 14.2). Graden av stöd varierar bland de sju lärosäten som har praktik. Exempelvis finns två lärosäten – Chalmers och Lunds universitet – där studenterna startar ett eget företag som en del av examensarbetet på avancerad nivå. Där torde stödet vara mycket omfattande.

Examensarbeten med praktiska inslag förutsätter i praktiken att studenterna får praktiskt inriktat stöd i form av rådgivning, praktikplatser eller i vissa fall finansiellt stöd för att i förekommande fall kunna starta egna företag inom ramen för examensarbetet. En sammanfattande benämning, som ibland används för att beskriva olika typer av praktiskt stöd till deltagare i entreprenörskapsutbildningar, är mikroekonomiskt stöd (Chrisman med flera 2005). Det mikroekonomiska stödet kan indelas i "mjukt stöd" i form av rådgivning och "hårt stöd" i form av finansiering.

⁵ Numera Universitetskanslersämbetet.

Tabell 14.4 Klassificering av examensarbetens inriktning⁶

Lärosäte	A: teori	B: praktik	Företag	Nivå
Blekinge tekniska högskola		x		master, magister
Chalmers tekniska högskola		x	x	master, kandidat
Göteborgs universitet		x		master, magister
Högskolan i Borås	x			kandidat
Högskolan i Halmstad	#			master
Högskolan i Jönköping	x			master, magister
Karolinska institutet		x		master
Konstfack	x			master
Kungliga tekniska högskolan	x			master
Lunds universitet		x	x	master
Malmö högskola	x			kandidat
Mittuniversitetet	x			kandidat
Södertörns högskola	x			kandidat
Umeå universitet		x		master
Uppsala universitet		x		master, kandidat

Nio lärosäten, inklusive de sju som har praktikinriktade examensarbeten, ger mikroekonomiskt stöd till studenter som startar egna företag under utbildningen.

Det är vanligast att ge mjukt stöd. Stödet ges genom någon form av expert-baserad rådgivning. Bara i ett fall ges hårt stöd till examensarbeten. Studenterna på Chalmers entreprenörskola får såddfinansiering för att kunna etablera företag inom ramen för sitt examensarbete.

Sveriges lärosäten ger, utöver det stöd som ges till utbildningsprogram, ett mer generellt mikroekonomiskt stöd – ofta via så kallade innovationskontor – till blivande akademiska entreprenörer. Stödet kan vara tillgängligt för alla studenter på ett lärosäte, inklusive de som gör examensarbeten inom entreprenörskap. 37 lärosäten som enligt sina webbplatser lämnar entreprenörskapsstöd till studenter eller anställda är upptagna i Tabell 14.6. Särskilt de större universiteten samverkar därutöver med universitetsanknutna bolag för att stödja nya företag.

⁶ Klassificering av examensarbeten efter inriktning (typ A eller B) samt om studenter ska starta företag som del av sin utbildning. #: fullständig dokumentation saknas på lärosätets webbplats.

Tabell 14.5 Hårt och mjukt stöd till examensarbeten⁷

Lärosäte	Hårt stöd ⁸	Mjukt stöd ⁹	Företag
Blekinge tekniska högskola		x	
Chalmers tekniska högskola	x	x	x
Göteborgs universitet		x	
Karolinska institutet		x	
Konstfack		x	
Kungliga tekniska högskolan		x	
Lunds universitet		x	x
Umeå universitet		x	
Uppsala universitet		x	

Spridningen av utbildningar inom entreprenörskap

Utbildning inom entreprenörskap genomförs i dag med stor bredd inom det svenska högskoleväsendet. Vi kan konstatera att 37 av 51 universitet och högskolor erbjuder någon sorts utbildning inom innovation och entreprenörskap. I huvudsak i form av moment, strimmor eller enstaka kurser. Högskolorna erbjuder även olika typer av allmänt mikroekonomiskt stöd till blivande akademiska entreprenörer. 37 lärosäten stödjer studenter eller anställda på det sättet. Undantag finns dock: Vissa små, specialiserade högskolor erbjuder varken stöd eller utbildning på avancerad nivå för blivande entreprenörer.

Inriktningen hos utbildningar inom entreprenörskap

15 lärosäten i vår undersökning ger programutbildningar i entreprenörskap. I de flesta fall på avancerad nivå, vilket leder till magister- eller masterexamen i entreprenörskap. Hälften av dessa är utbildningar som kombinerar praktiska inslag med vetenskapligt säkerställd kunskap om entreprenörskap. Två av programutbildningarna på avancerad utbildningsnivå har dessutom inslag som innebär att studenterna startar företag som en del av det obligatoriska examensarbetet. De representerar den mest komplexa och resursintensiva

⁷ Mikroekonomiska stödformer i utbildningsprogram med examen i entreprenörskap där krav finns på praktinslag i examensarbetet.

⁸ Ekonomiskt stöd för att starta företag.

⁹ Rådgivning och tillgång till expertis.

inriktningen på entreprenörskapsutbildning. En av utbildningarna ger direkt ekonomiskt stöd till studenterna.

Tabell 14.6 Lärosätenas stöd till entreprenörer¹⁰

Lärosäte	Stöd till studenter och/eller anställda	Universitetsanknutna bolag ¹¹
Beckmans designhögskola	x	
Blekinge tekniska högskola	x	BTH innovation
Chalmers tekniska högskola	x	Chalmersinvest, Encubator
Dans- och cirkushögskolan	x	
Gammalkroppa skogsskola	x	
Göteborgs universitet	x	GU holding
Handelshögskolan i Stockholm	x	SSE Business Lab, Stockholm School of Entrepreneurship (SSES)
Högskolan Dalarna	x	Fokus InnoWent
Högskolan i Borås	x	CEA
Högskolan i Gävle	x	
Högskolan i Halmstad	x	Förinkubator, Högskolan i Halmstad Innovation AB
Högskolan i Jönköping	x	Delägare av Jönköping Business Development AB
Högskolan Kristianstad	x	HKR Innovation, Futurum Career Center
Högskolan i Skövde	x	
Högskolan på Gotland	x	
Högskolan Väst	x	
Karlstads universitet	x	
Karolinska institutet	x	Karolinska institutet Holding AB, SSES
Konstfack	x	SSES
Kungliga konsthögskolan	x	
Kungliga musikhögskolan i Stockholm	x	
Kungliga tekniska högskolan	x	KTH Innovation, SSES

¹⁰ Lärosätenas mikroekonomiska stöd till blivande akademiska entreprenörer. Baserat på uppgifter från lärosätenas webbplatser.

¹¹ Exempel där lärosäten driver en hel- eller delägd organisation som stödjer entreprenörskap.

Linköpings universitet	x	Entrepreneurship and New Business Development Programme (ENP), InnovationsKontorEtt
Linnéuniversitetet	x	
Luleå tekniska universitet	x	
Lunds universitet	x	LUIS
Malmö högskola	x	Social Innovation, Idé på g
Mittuniversitetet	x	MIUN Innovation
Mälardalens högskola	x	Idélab
Operahögskolan i Stockholm	x	
Stockholms dramatiska högskola	x	
Stockholms universitet	x	Stockholm University Innovation, SSES
Sveriges lantbruksuniversitet (SLU)	x	Centrum för entreprenörskap och företagsutveckling (CEF)
Södertörns högskola	x	SH Innovation
Umeå universitet	x	Uminova Innovation
Uppsala universitet	x	CEF (tillsammans med SLU), UUAB (för forskare)
Örebro universitet	x	

Effekterna av entreprenörskapsutbildning

Utbildning och träning i entreprenörskap vid universitet och högskolor är ett snabbt växande område i ett internationellt forskningsperspektiv (Katz 2003, Kuratko 2005). Trenden att universitet och högskolor erbjuder utbildning och träning i entreprenörskap ligger i linje med forskningens traditionella antaganden om att entreprenörskap är en viktig drivkraft för ekonomisk tillväxt och sysselsättning (Schumpeter 1934, Shane och Venkataraman 2000). Den empiriska forskningen om utbildning inom entreprenörskap förklarar ofta detta med hjälp av en modell som antar att det finns ett samband mellan ett förbättrat humankapital och entreprenörskap. En ökning av humankapitalet genom utbildning i entreprenörskap bör resultera i fler och bättre entreprenörer. Med ökat humankapital menas högre intellektuell förmåga.

Det finns ett visst forskningsstöd för att utbildning och träning inom entreprenörskap kan öka antalet framgångsrika entreprenörer (Katz 2007, Kuratko 2005, Lanero med flera 2011, Millán med flera 2014). Andra resultat pekar i motsatt riktning (O'Connor 2013, Peterman och Kennedy 2003, Pons Rotger med flera 2012). Vissa forskningsresultat indikerar att vanliga utbildningsmoment (exempelvis så kallad affärsmodellering) inom utbildning i entreprenörskap i själva verket kan minska benägenheten att starta nya företag, eftersom studenternas riskaversion ökar. Den ökade riskaversionen kan komma

sig av att studenterna får en bättre förmåga att göra riskbedömningar efter genomgången utbildning (Oosterbeek med flera 2010, von Graevenitz med flera 2010). Ytterligare andra forskningsresultat visar att ett alltför tillämpat, praktiskt innehåll i entreprenörskapsutbildning leder till sämre utfall i form av framgångsrikt entreprenörskap för de studenter som genomgått utbildningen (Martin med flera 2013). Orsaken antas vara att praktikbaserade inslag inte förmår förbättra humankapitalet eftersom de inte syftar till att öka den intellektuella kapaciteten, utan snarare är inriktat mot socialisering inom en viss affärskontext. Studenter inom mer akademiskt inriktade program, med undervisning som ökar den intellektuella förmågan, tenderar i jämförelse att bli mer framgångsrika som företagare (Martin med flera 2013). En anledning kan vara att den akademiska inriktningen ökar förmågan att fatta beslut i komplexa och diffusa situationer eftersom studenterna har tränats i att hantera abstrakt information. Detta resultat är i överensstämmelse med tanken att ett mer utvecklat humankapital presterar bättre (om man med det avser en betoning på att utveckla intellektuell förmåga, jämför Becker 1964).

Vilka lärdomar kan dras av vår undersökning?

Svenska universitet och högskolor har stor frihet att själva utforma sina utbildningar. Med detta följer givetvis ett ansvar att välja lämpliga former för entreprenörskapsutbildningar. Vissa tänkbara inriktningar av utbildning inom entreprenörskap skulle i själva verket kunna leda till lägre benägenhet att starta företag eller till att ett nystartat företag misslyckas, och kan därmed sägas vara mindre lämpliga. Men i princip ger entreprenörskapsutbildningar studenter tillgång till relevant kunskap, givet en grund i realistiska modeller för entreprenörskapets villkor och möjligheter, som ökar deras förmåga att fatta och genomföra korrekta beslut. Utbildning inom entreprenörskap kan dock inte förväntas leda till omedelbara effekter i form ökad sysselsättning och tillväxt, oavsett utbildningens inriktning. Indirekt och över längre tid är detta en förutsättning för uthållig tillväxt.

De olika inriktningarna på svenska lärosätens satsningar på entreprenörskapsutbildning föranleder en del reflektioner från vår sida. Vi utgår från forskningsresultat kring utbildning inom entreprenörskap som betonar vikten av intellektuellt djup som den viktigaste komponenten för att förstärka humankapitalet. Studenterna får då en ökad förmåga att fatta korrekta beslut i komplexa och dynamiska situationer, vilket kan förväntas få en positiv effekt på tillväxt och sysselsättning. Vi menar att det troligtvis bäst uppnås inom programbaserade utbildningar som leder till examen, men där det praktiska inslaget är anpassat till att förstärka vetenskapligt säkerställda kunskaper om entreprenörskap. I vilken grad mikroekonomiskt stöd, kanske särskilt det hårda finansiella stödet, bidrar till studenternas lärande behöver studeras ytterligare. Inte minst eftersom det kan antas vara den mest kostsamma inriktningen för en entreprenörskapsutbildning.

Referenser

Becker, G: *Human Capital*. Columbia University Press, 1964

Chrisman, J, McMullan, W & Hall, J: *The influence of guided preparation on the long-term performance of new ventures*. Journal of Business Venturing, 20, s 769–791, 2005

Cumming, D & Fisher, E: *Assessing the impact of publicly funded business advisory services on entrepreneurial outcomes*. Osgoode-York Working Paper Series, 2.2, 2010

Högskoleverket: *Kartläggning av utbildning inom entreprenörskap och innovation*. Rapport 2009:33, 2009

Katz, J A: *The chronology and intellectual trajectory of American entrepreneurship education 1876–1999*. Journal of Business Venturing, 18, s 283–300, 2003

Katz, J A: *Education and training in entrepreneurship*. I Baum, J R, Frese, M & Baron, R A: *The psychology of entrepreneurship*. Eribaum, s 209–235, 2007

Kuratko, D F: *The emergence of entrepreneurship education: Development, trends, and challenges*. Entrepreneurship Theory & Practice, 29, s 577–597, 2005

Lanero, A, Vázquez, J L, Gutiérrez, P & Purificación García, M: *The impact of entrepreneurship education in European universities: an intention-based approach analyzed in the Spanish area*. International Review on Public and Nonprofit Marketing, 8, s 111–130, 2011

Martin, B C, McNally, J J & Kay, M J: *Examining the formation of human capital in entrepreneurship: A meta-analysis of entrepreneurship education outcomes*. Journal of Business Venturing, 28, s 211–224, 2013

Millán, J M, Congregado, E, Román, C, van Praag, M & van Stel, A: *The value of an educated population for an individual's entrepreneurship success*. Journal of Business Venturing, 29, s 612–632, 2014

O'Connor, A: *A conceptual framework for entrepreneurship education policy: Meeting government and economic purposes*. Journal of Business Venturing, 28, s 546–563, 2013

Oosterbeek, H, van Praag, M & Ijsselstein, A: *The impact of entrepreneurship education on entrepreneurship skills and motivation*. European Economic Review, 54, s 442–454, 2010

Peterman, N E & Kennedy, J: *Enterprise education: influencing students' perceptions of entrepreneurship*. Entrepreneurship Theory & Practice, 28, s 129–144, 2003

Pons Rotger, G, Gørtz, M & Storey, D J: *Assessing the effectiveness of guided preparation for new venture creation and performance: Theory and practice*. Journal of Business Venturing, 27, s 506–521, 2012

Schumpeter, J A: *The theory of economic development*. Harvard University Press, 1934

Shane, S & Venkataraman, S: *The promise of entrepreneurship as a field of research*. Academy of Management Review, 25, s 217–226, 2000

Tillväxtverket: *Slutrapport – Entreprenörskap i kulturella och kreativa utbildningar – Redovisning av deluppdrag i regeringens handlingsplan för kulturella och kreativa näringar*. N 2010/8901/ENT. DNR 012-2009-907386, 2013

Universitetskanslersämbetet: *Universiteten och högskolorna*. <http://www.uk-ambetet.se/faktaomhogskolan/universitetenochhogskolorna.4.782a298813a88dd0dad800012056.html#h-Universitetenochhogskolornasorganisation>, nedladdad 2013-03-14

von Graevenitz, G, Harhoff, D & Weber, R: *The effects of entrepreneurship education*. Journal of Economic Behavior and Organization, 76, s 90–112, 2010

Respektive lärosätes webbplats 2013